

Spotvogel

Nieuwe soorten

De piloot van de DC10 sloeg bij Groenland linksaf en al gauw landden we op het internationale vliegveld van Boston, Massachusetts. Ik had de reis aanvaard om oude vrienden op te zoeken, maar ook om nieuwe vogels te zien en het leek mij dat er geen betere plek was om m'n levenslijst uit te breiden dan op een onbekend continent. Tijdens de vlucht had ik Petersons 'Field Guide to the Birds East of the Rockies' nog eens integraal doorgenomen en had geconcludeerd dat met een beetje geluk er per dag zo'n 25 nieuwe soorten zouden kunnen worden bijgeschreven. Ook had ik met mijzelf een weddenschapje afgesloten over de eerste Amerikaanse vogel die ik zou zien, waarschijnlijk al uit het raampje van het vliegtuig.

In de aankomsthal werd ik begroet door een 15 jaar oudere uitgave van mijn Amerikaanse vriendin (hoe kan het toch dat iedereen, behalve ikzelf, voortdurend ouder wordt?) en de ornithologie werd wat naar de achtergrond gedrongen. Vanwege de mist had ik op het vliegveld geen vogel gezien, overigens. Op het parkeerterrein was het raak, de eerste vogel zat groot en Amerikaans op het asfalt een hamburger te eten. Nadat de euforie hierover wat gezakt was, kon ik het beest gaan determineren en opende voor het eerst de Peterson voor het echte veldwerk. Zilvermeeuw, was de pijnlijke conclusie; had ik daarvoor mijn leven gewaagd in een dertig jaar oude DC10? Op de rondweg kwam de herkansing, spreekwagrote donkere vogels met witte stippen en rechte snavels scharrelden langs de vangrail. Na een paar minuten moest ik het echter toegeven, het waren gewoon Europese Spreeuwen, zo vulgaris als wat. In downtown Boston wemelde het verder van de Huismussen en Stadsduiven, in de haven vlogen Visdiefjes, Aalscholvers en Grote Mantelmeeuwen en op het water dobberde een Roodkeelduiker. Ik begon mijn theorie over vogelen in onbekende continenten te herzien.

De volgende dag werd ik voor zonsopgang opgehaald door een paar Amerikaanse vogelaars om Boston en omgeving es flink uit te kammen. Altijd goed om de plaatselijke experts in te schakelen als het terrein onbekend is! Op Plum Island, ten noorden van de stad, was de vogeltrek spectaculair. Tientallen Smellekens trotseerden de harde noordenwind op weg naar Canada en voedzame maaltijden van voor mij nieuwe Amerikaanse vogeltjes, zich onderweg in leven houdend met de meereizende Boerenzwaluwen. Over zee trokken indrukwekkende groepen Zwarte- en Grote Zee-eenden; in de duinplassen van het schiereiland bekeken Knobbelzwanen de baltsende Middelste Zaagbekken en in het struikgewas wemelde het van de Fazanten. Een Havik zorgde voor de nodige paniek.

Waren er dan helemaal geen echte Amerikaanse soorten? Jawel hoor, onderweg naar de Bultruggen van Stelwagen Bank zag ik een groep Lachmeeuwen. Maar ja, die had ik al eens gezien aan de ringweg van Groningen op het dak van MacDonald's. Wel heel Amerikaans natuurlijk, die plek.